

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/45

Értkezett: 2010 MAJ 20.

Képviselői önálló indítvány

**2010. évi ...törvény
a kormánytisztviselők jogállásáról**

A hatékony és költségtakarékos, demokratikus, pártsemleges és hazaszerető, a Magyar Köztársaság érdekeit és a közjót a legmegfelelőbben szolgáló központi közigazgatás kialakítása érdekében az Alkotmány 40. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. §

E törvény hatálya

a) a Miniszterelnökség, a minisztériumok, a kormányhivatalok, a központi hivatalok (a továbbiakban: központi államigazgatási szerv),

b) a kormányhivatalok és a központi hivatalok területi, helyi szerve, a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv, a Rendőrség, a Vám- és Pénzügyőrség, a büntetésvégrehajtás és a katasztrófavédelem szervei (a továbbiakban *a)* és *b)* pont együtt: államigazgatási szerv), valamint

c) törvény eltérő rendelkezése hiányában a Nemzeti Hírközlési Hatóság

kormánytisztviselőinek és kormányzati ügykezelőinek (a továbbiakban: kormánytisztviselő, ügykezelő) kormánytisztviselői jogviszonyára terjed ki.

2. §

(1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a kormánytisztviselő jogviszonyára a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott bíróra, illetve ügyészre, ha törvény másként nem rendelkezik, e törvény és a Ktv. rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(3) A minisztériumokban és a Miniszterelnökségen foglalkoztatottakra - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a Ktv. adatainak nyilvántartására vonatkozó 61. § (1) és (3)-(5) bekezdését, 63. § (1) és (5) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(4) A politikai tanácsadói, politikai főtanácsadói munkakörbe kinevezett kormánytisztviselőkre, valamint a miniszteri, államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnökre e törvény, valamint a Ktv. rendelkezéseit kell alkalmazni a Ktv. 10. §, 10/B. § -10/C. §, 16/A. §, 23 -30/B. §, 32 -36. §, 40/C. § és 49/N. § (3) bekezdés – ide nem értve a vezető megbízással rendelkező politikai tanácsadót- kivételével.

(5) E törvény eltérő rendelkezése hiányában, ahol jogszabály

- a) közszolgálati jogviszonyt említ, azon kormánytisztviselői jogviszonyt,
- b) közszolgálati jogviszonyban töltött időt említ, azon kormánytisztviselői jogviszonyban töltött időt,
- c) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. év XXIII. törvényt említ, azon e törvényt
- d) köztisztviselőt említ, azon kormánytisztviselőt,
- e) ügykezelőt, azon kormányzati ügykezelőt,
- f) vezetői kinevezést vagy megbízást említ, azon vezetői munkakört,
- g) államigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalót említ, azon e törvény hatálya alá tartozó munkáltatóknál foglalkoztatott munkavállalót is érteni kell.

I. Fejezet

A kormánytisztviselői jogviszony létesítése, módosítása és megszüntetése

3. §

(1) A munkáltatói jogokat – törvény vagy a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter rendeletének eltérő rendelkezése hiányában - az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője gyakorolja. Törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlása vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőre írásban átruházható. Az átruházott munkáltatói jogkör nem ruházható tovább.

(2) Az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetőjén a minisztériumok esetében a közigazgatási államtitkárt kell érteni.

A kormánytisztviselői jogviszony létesítése és módosítása

4. §

(1) Ha a központi államigazgatási szerv alaptevékenysége körében felsőfokú iskolai végzettségű pályakezdő kormánytisztviselőt kíván alkalmazni, a kormánytisztviselői jogviszony létesítéséhez a Ktv. 7. § (1) bekezdésben meghatározott feltételeken túlmenően a kormánytisztviselőnek angol, francia vagy német nyelvből államilag elismert nyelvvizsgával kell rendelkeznie. Ha a központi államigazgatási szervnél betöltendő munkakör ellátásához az előbbieken felsoroltakon kívül más idegen nyelv használata szükséges, akkor az e nyelvből meglévő, államilag elismert nyelvvizsgát az angol, francia vagy német nyelvből meglévő nyelvvizsga helyett alkalmazási feltételnek kell tekinteni.

(2) Központi államigazgatási szerv alaptevékenysége keretében középiskolai végzettségű kormánytisztviselőt nem alkalmazhat. Az államigazgatási szerv alaptevékenységének az alkalmazási és a képesítési követelmények szempontjából az minősül, amit jogszabály a szerv

feladatkörébe utal, továbbá amit a miniszter, kormányhivatal vagy központi hivatal vezetője e körben alaptevékenységként határoz meg.

5. §

(1) A kormánytisztviselői jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. Eltérő rendelkezés hiányában a kormánytisztviselői jogviszony határozatlan időre és teljes munkaidőre jön létre. A kinevezést és annak elfogadását írásba kell foglalni.

(2) A kormánytisztviselői jogviszony - ha törvény eltérően nem rendelkezik - helyettesítés céljából vagy meghatározott munka elvégzésére, illetve feladat ellátására létesíthető határozott időre történő kinevezéssel. Ezen túlmenően, ha a kormánytisztviselő a prémiumévek programban történő részvételéhez vagy különleges foglalkoztatási állományba helyezéséhez hozzájárul, a határozatlan időre szóló kormánytisztviselői jogviszonyt határozott idejűre kell módosítani. A határozott idejű kormánytisztviselői jogviszony időtartamát naptárilag vagy más alkalmas módon - így különösen meghatározott munka elvégzéséhez, feladat ellátásához vagy esemény bekövetkezéséhez kötődően - kell meghatározni.

(3) A kinevezési okmányoknak tartalmaznia kell a kormánytisztviselő besorolásának alapjául szolgáló besorolási osztályt, besorolási és fizetési fokozatot, illetményét, annak a besorolása szerinti alapilletményéhez viszonyított beállási szintjét, továbbá a munkakörét és meghatározott feladatkörét, a munkavégzés helyét, az előmenetelhez előírt kötelezettségeket. A kinevezési okmány a kormánytisztviselői jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet. A kinevezéssel egyidejűleg a kormánytisztviselőt írásban tájékoztatni kell a munkakörébe tartozó feladatokról.

(4) A kormánytisztviselői jogviszonyt határozatlan idejűnek kell tekinteni, ha a határozott időre történő kinevezés nem felel meg a (2) bekezdésben foglaltaknak.

(5) A (2) bekezdés alapján kinevezett kormánytisztviselőt a Ktv. 23. §-a szerint be kell sorolni, illetményét a Ktv. 42-48. §-a alapján kell megállapítani. Ha a kinevezés időtartama az egy évet nem haladja meg, a kormánytisztviselő előmenetelére a Ktv. rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

(6) A kormánytisztviselői jogviszony létesítéséhez és a kormánytisztviselő besorolásához szükséges, illetve a jogviszony fennállása alatt, azzal összefüggésben keletkezett adatokat és tényeket a kormánytisztviselőnek igazolnia kell. A kormánytisztviselő legkésőbb a munkába lépése napján köteles átadni az államigazgatási szervnek a korábbi foglalkoztatási jogviszonyának megszűnésekor részére kiállított igazolásokat.

6. §

Ha a kinevezés módosítása következtében a vezető

a) alacsonyabb vezetői munkakört tölt be, alapilletményét az új vezetői munkaköre szerint,
b) nem vezetői munkakört tölt be, alapilletményét a Ktv. 23. §-ának megfelelő alkalmazásával, a munkaköre betöltéséhez szükséges iskolai végzettségének, továbbá a Ktv. 72. § (1)-(4) bekezdésének megfelelő alkalmazásával megállapított kormánytisztviselői jogviszonyban eltöltött idejének megfelelő besorolása alapján kell megállapítani.

A kormánytisztviselői jogviszony megszüntetése

7. §

A kormánytisztviselői jogviszony megszüntethető áthelyezéssel köztisztviselői, illetve a közalkalmazotti vagy hivatásos szolgálati jogviszonyt szabályozó jogszabályok hatálya alá tartozó szervekhez.

8. §

(1) A kormánytisztviselői jogviszonyt
a) a kormánytisztviselő lemondással,
b) a munkáltató felmentéssel
indokolás nélkül megszüntetheti.

(2) Az államigazgatási szerv - írásba foglalt kérelmére - felmentheti az előrehozott öregségi nyugdíj jogosultság életkori, valamint szolgálati idővel kapcsolatos feltételeivel legkésőbb a felmentési idő utolsó napján rendelkező a kormánytisztviselőt.

9. §

(1) A lemondási idő és a felmentési idő két hónap. Lemondás esetén a felek a két hónapnál rövidebb időben is megállapodhatnak.

(2) A felmentési idő a felmentési okiratban megjelölt napon kezdődik. Ettől eltérően, ha a kormánytisztviselővel kapcsolatban a felmentés közlésekor a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 90. § (1) bekezdésében meghatározott valamely körülmény áll fenn, a felmentési idő e körülmény megszűnését követő napon kezdődik.

(3) A határozott idejű kormánytisztviselői jogviszony megszüntetése esetén sem a lemondási idő, sem a felmentési idő nem terjedhet túl azon az időpontra, amikor a kormánytisztviselői jogviszony a kinevezés értelmében felmentés nélkül is megszűnt volna.

(4) A kormánytisztviselőt a felmentés időtartamának legalább a felére a munkavégzési kötelezettség alól mentesíteni kell, erre az időtartamra átlagkeresetre jogosult. A Ktv. 21. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi szabály nem alkalmazható a munkavégzési kötelezettség alól mentesített kormánytisztviselővel szemben.

(5) A kormánytisztviselő a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó átlagkeresetre havonta egyenlő részletekben jogosult.

10. §

(1) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 6. § (1) bekezdése, a 11. § (1)-(6) bekezdése, a 16-17. §-a, 17/B. §-a, 18. §-a, a 19. § (8) bekezdésének c) pontja, 19/A. § (1) bekezdésének i) pontja és (4) bekezdése nem alkalmazható.

(2) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 14. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy áthelyezésen

a) az e törvény hatálya alatti államigazgatási szervek, valamint

b) az e törvény és a Ktv. hatálya alatti szervek

közötti határozott idejű, illetőleg végleges áthelyezést kell érteni.

(3) A Ktv. 19/A. §-ban foglaltakon túlmenően, e törvény alkalmazásában nyugdíjasnak minősül az a kormánytisztviselő, aki az előrehozott öregségi nyugdíj feltételeivel rendelkezik, és felmentésére a 8. § (2) bekezdése alapján kerül sor.

(4) Az államigazgatási szerv legkésőbb a felmentés közlésekor írásban tájékoztatja az állami foglalkoztatási szervet a felmentéssel érintett kormánytisztviselők nevééről, utolsó munkaköréről, szakképzettségéről és átlagkeresetéről. A tájékoztatási kötelezettség - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a jogutód nélkül megszűnő államigazgatási szerv felügyeleti szervét terheli.

(5) A (4) bekezdésben foglalt tájékoztatási kötelezettség feltétele, hogy a felmentéssel érintett kormánytisztviselők létszáma harminc napon belül

a) 20 főnél kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 5 fő,

b) 20-nál több és 100-nál kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 10 fő,

c) 100 vagy annál több, de 300-nál kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább a kormánytisztviselők 10%-a,

d) 300 vagy annál több kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább 30 fő.

Az a)-d) pontban meghatározott rendelkezések alkalmazása szempontjából a közszolgálati jogviszonyban és a munkaviszonyban állók létszámát össze kell számítani.

(6) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében

a) a Ktv. 19/A. § (1) bekezdéséből a „17. § (1) bekezdés d) pontja”,

b) a Ktv. 20/A. § (1) bekezdésének első mondatából a „a 17. § (1) bekezdésének a)-c), illetve (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott ok miatt mentik fel”,

c) a Ktv. 60. § (1) bekezdés a) pontjából „illetve felmentési védelembe [Munka Törvénykönyve 90. § (1) bekezdés] ütközik”

szövegrész nem alkalmazható.

II. Fejezet

A kormánytisztviselői jogviszony tartalma

11. §

A Miniszterelnökség és a minisztériumok kivételével a központi államigazgatási szervek esetében jogszabály a kormánytisztviselő tevékenységének jellegére utaló - a besorolási fokozatot nem érintő - munkaköri megnevezést állapíthat meg.

12. §

(1) A kormánytisztviselő – külön törvényben írtakon túlmenően – osztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi, főosztályvezetői munkakör betöltésére is kinevezhető államigazgatási szerv, illetve a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetésére. A főosztályvezető helyettesítésére – szervezeti egység vezetése nélkül – egy főosztályvezető-helyettesi munkakör tölthető be.

(2) Vezetői kinevezést csak felsőfokú iskolai végzettségű, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a szakvizsga alól adott, az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság elnökségének teljes körű mentesítésével rendelkező kormánytisztviselő kaphat.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, ha a vezetői kinevezéskor a kormánytisztviselő nem rendelkezik jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, azt a kinevezéstől számított két éven belül le kell tennie. Ha szakvizsga-kötelezettségét e határidőn belül a kormánytisztviselő számára felróható okból elmulasztja, kormánytisztviselői jogviszonya e törvény erejénél fogva megszűnik. A közigazgatási szakvizsga letételre nyitva álló határidőbe nem vehető figyelembe be a 30 napot meghaladó fizetés nélküli szabadság vagy keresőképtelenség, továbbá a 30 napot meghaladó kiküldetés időtartama.

(4) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a vezetői kinevezés határozatlan időre szól.

(5) Az (1) bekezdés szerinti vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőre a Ktv. 23-29. §-a nem alkalmazható.

13. §

(1) A Miniszterelnökségen a Miniszterelnökséget vezető államtitkár miniszterelnöki főtanácsadói, miniszterelnöki tanácsadói, a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter által vezetett minisztériumban a miniszter kormányfőtanácsadói és kormánytanácsadói, a miniszteri kabinetben a miniszter miniszteri főtanácsadói, miniszteri tanácsadói (a továbbiakban együtt: főtanácsadó, tanácsadó) munkaköröket létesíthet.

(2) A főtanácsadói, tanácsadói munkakör betöltésére szóló kinevezés határozatlan időre szól. A főtanácsadói vagy tanácsadói munkakörben foglalkoztatott kormánytisztviselő – tekintet nélkül a kormánytisztviselői jogviszonyban eltöltött idejére – vezető-főtanácsosi vagy főtanácsosi besorolást kap. A vezető-főtanácsosi besorolású kormánytisztviselő főosztályvezetői, a főtanácsosi besorolású kormánytisztviselő főosztályvezető-helyettesi illetményre jogosult.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében fel kell tüntetni.

(4) Főtanácsadói munkakör ellátására kinevezést az kaphat, aki feladata ellátásához szükséges szakirányú egyetemi végzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a

közigazgatási szakvizsga alól adott OKV elnökségi teljes körű mentesítéssel és legalább öt éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(5) Tanácsadói munkakör ellátására kinevezést az kaphat, aki feladata ellátásához szükséges szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott OKV elnökségi teljes körű mentesítéssel és legalább két éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(6) Ha a főtanácsadó, illetve tanácsadó kormánytisztviselői jogviszonya megszűnésekor – a hivatalvesztés fegyelmi büntetés kivételével – e törvény szerint nyugdíjasnak minősül, a kormánytisztviselő jogosult a főtanácsadói, illetve tanácsadói elnevezés „nyugalmozott” jelzővel kiegészített használatára.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója egyoldalú írásba foglalt döntésével a főtanácsadói, tanácsadói munkakört betöltő kormánytisztviselőt az iskolai végzettségének megfelelő másik munkakörbe helyezheti át. Ekkor a kormánytisztviselő alapilletményét a 6. § megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

14. §

(1) A hivatali szervezet vezetője közigazgatási tanácsadói, illetve közigazgatási főtanácsadói címet adományozhat a (2)-(3) bekezdésben foglalt feltételekkel rendelkező kormánytisztviselőnek. A két adományozható cím együttesen nem haladhatja meg a közigazgatási szerv felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselői létszámának 20%-át.

(2) Közigazgatási tanácsadói cím az I. besorolási osztályba tartozó, legalább öt éves szakmai gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek adományozható. A közigazgatási tanácsadó a közigazgatási szervekre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezető-helyettesi illetményre jogosult. Ha a közigazgatási tanácsadó vezetői munkakört tölt be, a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján járó illetménye.

(3) Közigazgatási főtanácsadói cím az I. besorolási osztályba tartozó, legalább tízéves szakmai gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljes körűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek adományozható. A közigazgatási főtanácsadó a közigazgatási szervekre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezetői illetményre jogosult. Ha a közigazgatási főtanácsadó vezetői munkakört tölt be, a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján járó illetménye.

(4) A (2)-(3) bekezdésben foglalt szakmai gyakorlaton a Ktv. 72. § (1)-(4) bekezdés szerinti jogviszonyt, illetőleg megbízatást kell érteni.

(5) A közigazgatási főtanácsadói, közigazgatási tanácsadói címmel rendelkező kormánytisztviselőt a cím adományozását követő 1 év elteltével minősíteni kell, és „alkalmas”, „kevésbé alkalmas” vagy „alkalmatlan” minősítés esetén a címet vissza kell vonni, ebben az esetben a kormánytisztviselő a besorolása szerinti illetményére jogosult.

(6) A közigazgatási főtanácsadói, közigazgatási tanácsadói cím tartós külszolgálatra való kihelyezés miatt indokolás nélkül visszavonható.

A rendkívüli munkavégzés

15. §

A rendkívüli munkavégzés időtartama évente legfeljebb kettőszáz óra lehet. A rendszeresen rendkívüli munkavégzést teljesítő kormánytisztviselő számára legfeljebb évi huszonöt munkanap szabadidő átalány állapítható meg.

A kinevezéstől eltérő foglalkoztatás

16. §

(1) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter döntése alapján - az érintett hivatali szervezet vezetője véleményének kikérését követően - kormányzati érdekből a központi államigazgatási szerv kormánytisztviselője ideiglenesen kirendelhető másik központi államigazgatási szervhez a végzettségének, képzettségének megfelelő munkakörbe. A kirendelésről, illetve annak várható időtartamáról a kormánytisztviselőt legalább tíz munkanappal a kirendelés kezdete előtt írásban tájékoztatni kell.

(2) A kormányzati érdekből történő kirendeléshez a kormánytisztviselő hozzájárulása nem szükséges. A kormányzati érdekből történő kirendelés a kormánytisztviselőre nézve - különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel - aránytalan sérelemmel nem járhat. A kormánytisztviselő csak hozzájárulásával rendelhető ki, ha a kirendelés

a) a korábbi kötelező heti munkaidejéhez képest hosszabb heti kötelező munkaidővel együtt járó munkakört kell ellátnia,

b) a kirendelés szerinti új munkahely és a lakóhely között - tömegközlekedési eszközzel - történő oda- és visszautazás ideje naponta a négy órát, illetve 10 éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetében a kettő órát meghaladja, továbbá nem rendelhető ki

c) a nő terhessége megállapításának kezdetétől gyermeke hároméves koráig,

d) kiskorú gyermekét egyedül nevelő kormánytisztviselő,

e) tartósan ápolásra szoruló közeli hozzátartozóját gondozó kormánytisztviselő.

(3) Ha a (2) bekezdésben meghatározott okok bármelyike a kirendelés ideje alatt következik be, akkor a kirendelést meg kell szüntetni.

(4) A kormányzati érdekből történő kirendelés időtartama nem haladhatja meg az egy évet. A kirendelés ugyanarra a feladatra egy alkalommal, legfeljebb egy évvel meghosszabbítható. A kirendelés lejártát követően a kormánytisztviselőt a kinevezése szerinti államigazgatási szerv köteles eredeti munkakörében továbbfoglalkoztatni.

(5) A kormányzati érdekből kirendelt kormánytisztviselő illetménye és egyéb juttatásai (a továbbiakban: díjazása) a kirendelés tartama alatt nem csökkenthetők. Ha a kormánytisztviselő a kirendelés helye szerinti államigazgatási szervnél kedvezőbb illetményre

lenne jogosult, akkor díjazását ennek megfelelően kell megállapítani. A kirendelt kormánytisztviselő díjazását és annak közterheit, továbbá a kirendeléssel felmerülő költségeket az államigazgatási szerv viseli, amelyhez a kormánytisztviselőt kirendelték.

(6) A kirendelésről írásban kell rendelkezni és legalább a következőket szükséges meghatározni:

- a) a kirendelés időtartamát,
- b) az (5) bekezdés szerinti díjazást,
- c) a kirendeléssel felmerült költségeket,
- d) a munkáltatói jogok gyakorlójának személyét, és
- e) a kirendelés keretében a kormánytisztviselő által ellátandó feladatot.

(7) A kinevezés, a kormánytisztviselői jogviszony megszüntetése kivételével a kirendelt kormánytisztviselő felett a munkáltatói jogokat azon államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője gyakorolja, amelyhez kirendelték.

Az igazgatási szünet

17. §

A Kormány a központi államigazgatási szervekre, azok területi és helyi szerveire nézve igazgatási területenként az adott évre rendeletben megállapíthatja azt az időszakot (igazgatási szünet), amely alatt a rendes szabadságot ki kell adni. Az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője, a Kormány által megállapított igazgatási szünet időtartamán belül, az egyes szervezeti egységek esetében eltérő időszakban, illetve időtartamban határozhatja meg a szabadság kiadását, illetve kivételét. Az ilyen módon kiadott, illetve kivett szabadság nem haladhatja meg a kormánytisztviselő tárgyévre megállapított alapszabadságának a háromötödét.

Az illetményrendszer

18. §

(1) A kormánytisztviselői jogviszonyban irányadó illetményalap összegét az állami költségvetésről szóló törvény állapítja meg úgy, hogy az nem lehet alacsonyabb, mint az előző évi illetményalap.

(2) A Ktv. 43. § (4) bekezdése szerint megállapított alapilletmény eltérítés a tárgyévben akkor módosítható, ha a tárgyévben a kormánytisztviselő vezetői kinevezést, miniszterelnöki főtanácsadói, miniszterelnöki tanácsadói, kormányfőtanácsadói, kormánytanácsadói, miniszteri főtanácsadói, miniszteri tanácsadói megbízást kap, vagy azt tőle visszavonják, illetve címadományozásra, vagy annak visszavonására, vagy a Ktv. 26. § (2) bekezdés szerinti átsorolásra kerül sor. A módosítás eredményeként az alapilletmény nem lehet alacsonyabb, mint a Ktv. alapján az eltérítés nélkül meghatározott összeg.

19. §

(1) A Miniszterelnökségen, a minisztériumokban, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnál, a költségvetési fejezetet irányító szerveknél - a Központi Statisztikai Hivatal területi szervezeti egységei kivételével -, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnál és a Vám- és Pénzügyőrségnél - a területi szervei kivételével -, a Magyar Államkincstárnál - a területi szervezeti egységei kivételével -, a Kormány által rendeletben kijelölt államigazgatási szervnél, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál - a területi szervezeti egységei kivételével -, az Allambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltáránál, a Nemzeti Nyomozó Irodánál, továbbá jogszabály által országos hatáskörű szervnek nyilvánított, a Kormány közvetlen felügyelete alatt álló, illetve a Kormány által irányított központi költségvetési szerveknél, valamint - a belső igazgatási szervei kivételével - az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnál és az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál, továbbá a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, középiskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett központi államigazgatási szervnél, a rendőrség, a büntetésvégrehajtás és a katasztrófavédelem, valamint a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szervnél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 35%-a, középiskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(3) A központi államigazgatási szerv legalább megyei illetékességű területi szervénél, valamint az állami adóhatóság, a Vám- és Pénzügyőrség, a rendőrség, a katasztrófavédelem és a büntetésvégrehajtás, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár legalább megyei illetékességű belső igazgatási szerveinél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 30%-a, a középiskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 10%-a.

(4) A (3) bekezdésben felsorolt államigazgatási szerv helyi és körzeti (nem megyei) illetékességű, valamint az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár legalább helyi illetékességű belső szerveinél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 10%-a.

20. §

(1) A 19. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél - ide nem értve a szerv vezetőjét - legfeljebb kettő, fővárosi illetékességű szervnél legfeljebb három, a 19. § (4) bekezdésében felsorolt szervnél - ide nem értve a szerv vezetőjét - legfeljebb egy vezetői szint létesíthető. A 19. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, fővárosi illetékességű szervnél a szervezeti egység vezetője főosztályvezetői vagy főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, a 19. § (4) bekezdésében felsorolt szerv vezetője főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője osztályvezetői alapilletményre jogosult. A főváros területére kiterjedő illetékességgel

rendelkező, a 19. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője - ide nem értve a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, illetve a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv vezetőjét - a Ktv. 46. § (2) bekezdésének *b)* pontjától eltérően 30%-os vezetői illetménypótlékra jogosult.

(2) Törvény felhatalmazása alapján a felügyeletet ellátó miniszter a 19. § (3)-(4) bekezdésben felsorolt szerveknél az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően legfeljebb további két vezetői szintet is megállapíthat. Az egyes vezetői szintek között a vezetői pótlék tekintetében a legalacsonyabb vezetői szinthez képest 10%-os mértékű különbség állhat fenn. Ha a fővárosi illetékességű államigazgatási szervnél a szerv vezetője vezetői beosztásának szintje megegyezik a szervezeti egység vezetői beosztásának szintjével, a vezetői pótlék tekintetében 10%-os mértékű különbség állhat fenn.

(3) A 19. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél, amennyiben a szervezet legalább tízezer főt foglalkoztat - ide nem értve a szerv vezetőjét - négy vezetői szint létesíthető. A szerv vezetője - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezetői vagy főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői alapilletményre jogosult. A szerv vezetője és helyettese a Ktv. 46. § (2) bekezdésének *b)* pontjától eltérően 30%-os vezetői illetménypótlékra jogosult.

21. §

(1) Testület által vezetett szerv esetében a testület elnökének és tagjainak, valamint a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv vezetőjének és helyettesének illetményét a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg azzal, hogy az illetmény az illetményalap huszonnyolcszorosát nem haladhatja meg.

(2) Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára főigazgatója és főigazgató-helyettese főosztályvezetői illetményre jogosult azzal, hogy a főigazgató alapilletménye az illetményalap 11-szerese, a főigazgató-helyettesé 9,5-szerese; egyéb juttatásait az Országgyűlés elnöke állapítja meg.

(3) A regionális államigazgatási szerv - ide nem értve a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervét, illetve a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szervet -

a) vezetőjének illetményét az államigazgatási szervet közvetlenül irányító vagy felügyelő miniszter, ennek hiányában a kinevezési jogkör gyakorlója - a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter egyetértésével - legfeljebb az illetményalap 22-szeresében,

b) vezető-helyettesének illetményét a munkáltatói jogkör gyakorlója legfeljebb az illetményalap 17-szeresében,

a szervezet feladat- és hatásköreinek, létszámának, valamint az általa vezetett szervezeti egységek számának figyelembevételével állapítja meg.

22. §

(1) A vezetői illetménypótlék mértéke a 19. § (1) bekezdésében meghatározott államigazgatási szervnél:

- a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 30%-a,
- b) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 20%-a,
- c) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

(2) A 19. § (2)-(3) bekezdésben meghatározott államigazgatási szervnél a vezetői illetménypótlék mértéke a vezető alapilletményének:

- a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 25%-a,
- b) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 15%-a,
- c) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

(3) A 19. § (4) bekezdésben meghatározott államigazgatási szervnél a vezetői illetménypótlék mértéke a vezető alapilletményének:

- a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 20%-a,
- b) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

23. §

(1) A kormánytisztviselő 25, 30, 35, illetve 40 évi kormánytisztviselői jogviszonyban töltött idő után jubileumi jutalomra jogosult. A jubileumi jutalom az említett kormánytisztviselői jogviszonyban töltött idő betöltésének a napján esedékes.

(2) A jubileumi jutalom

- a) 25 évi jogviszony esetén kéthavi,
 - b) 30 évi jogviszony esetén háromhavi,
 - c) 35 évi jogviszony esetén négyhavi,
 - d) 40 évi jogviszony esetén öthavi
- illetménynek megfelelő összeg.

(3) A jubileumi jutalomra jogosító idő megállapításánál

- a) az e törvény és a Ktv. hatálya alá tartozó munkáltatónál munkaviszonyban, közszolgálati és kormánytisztviselői jogviszonyban eltöltött időt,
- b) a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban. Kjt.) hatálya alá tartozó szervnél munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban töltött időt,
- c) a hivatásos szolgálati jogviszony időtartamát, továbbá
- d) a bíróságnál és ügyészségnél szolgálati viszonyban, munkaviszonyban, valamint
- e) a hivatásos nevelő szülői jogviszonyban,
- f) az e törvény, a Ktv., illetőleg a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban,
- g) az állami vezetői szolgálati jogviszonyban töltött időt kell figyelembe venni.

(4) A kormánytisztviselő nem jogosult jubileumi jutalomra, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban azt már megkapta.

(5) Ha a kormánytisztviselő kormánytisztviselői jogviszonya - a fegyelmi hivatalvesztés büntetés vagy 7. § szerinti áthelyezés kivételével - megszűnik és legkésőbb a megszűnés időpontjában e törvény szerint nyugdíjasként minősül, részére a jogviszony megszűnésekor ki kell fizetni

a) a kormánytisztviselői jogviszony megszűnésének évében esedékessé váló jubileumi jutalmat;

b) a 30 év kormánytisztviselői jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 2 év vagy ennél kevesebb van hátra,

c) a 35 év kormánytisztviselői jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 3 év vagy ennél kevesebb van hátra,

d) a 40 év kormánytisztviselői jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 4 év vagy ennél kevesebb van hátra.

24. §

(1) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 31. §-a, a 34. § (6) bekezdése, a 40. § (5) bekezdése, a 41/A. § (9) bekezdése, a 43. § (1) és (6), valamint (8) bekezdése, a 44. § (1) bekezdése, a 45. § (5) bekezdése, továbbá a 49/E. § nem alkalmazható.

(2) A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében a Ktv. 50. § (2) bekezdésének g) pontjából a „vezetői megbízás visszavonása” szövegrész nem alkalmazható.

III. Fejezet

A kormánytisztviselői jogviszonnyal összefüggő adatkezelés egyes szabályai, a közszolgálati nyilvántartás és a kormányzati szolgálati ellenőrzés

25. §

(1) A minisztériumok és a Miniszterelnökség közszolgálati alapnyilvántartásának adatait elektronikus formában a kormányzati személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szerv (a továbbiakban: szolgáltató központ) tárolja. A szolgáltató központ a nyilvántartás adatainak csak olyan adatkezelési műveleteket végezhet, amelyek a számítástechnikai rendszer fenntartása, zavartalan működésének biztosítása és védelme érdekében szükségesek. A minisztériumok és a Miniszterelnökség a szolgáltató központ elektronikus nyilvántartásában tárolt adatok esetében csak a vele kormánytisztviselői jogviszonyban álló kormánytisztviselő adataiba tekinthet be. A szolgáltató központ - az adatátvétel naplózásával - az elektronikus nyilvántartásból felhasználhatja azokat az adatokat, amelyek törvényben meghatározott feladatai ellátásához szükségesek.

(2) A minisztériumok és a Miniszterelnökség közszolgálati alapnyilvántartását mint adatfeldolgozó a szolgáltató központ üzemelteti. A minisztériumok és a Miniszterelnökség a szolgáltató központ elektronikus nyilvántartásában tárolt adatok esetében csak a vele kormánytisztviselői jogviszonyban álló kormánytisztviselő adataiba tekinthet be. A szolgáltató központ - az adatfelhasználás dokumentálásával - jogszabályban meghatározott feladatai ellátása érdekében statisztikai adatfeldolgozást végezhet. A minisztériumok és a Miniszterelnökség állományába tartozó, illetve velük jogviszonyt létesítő

kormánytisztviselőtől nem követelhető meg olyan adat igazolása vagy okiratmásolat szolgáltatása, amelyet a szolgáltató központ által üzemeltetett közszolgálati alapnyilvántartás tartalmaz.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott adatfeldolgozást a szolgáltató központ az egységes alapokon megvalósuló személyügyi nyilvántartás és integrált emberi erőforrás-gazdálkodási rendszer keretén belül látja el.

(4) A minisztériumok és a Miniszterelnökség az e törvényben és a Ktv. 63. § (9) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatásokat a szolgáltató központ útján teljesítik.

(5) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter - a Kormány által meghatározott módon és adatkörben - jogszabályban meghatározott feladatainak ellátása érdekében statisztikai lekérdezéseket végezhet a személyügyi nyilvántartó rendszerben tárolt adatokból.

26. §

A szolgáltató központ által vezetett minisztériumi, miniszterelnökségi közszolgálati alapnyilvántartásból - kormányrendeletben meghatározott módon - kormányzati szolgálati jogviszonnyal összefüggő adatkezelés céljából, személyazonosításra alkalmas módon a minisztériumok, illetve a Miniszterelnökség részére a vele kormánytisztviselői jogviszonyban álló kormánytisztviselők adatai tekintetében adatszolgáltatás végezhető.

27. §

(1) A minisztériumok, valamint a Miniszterelnökség az illetmény és egyéb juttatás, valamint az ezekhez kapcsolódó adó-, társadalombiztosítási és egyéb, az államigazgatási szervet terhelő fizetési kötelezettségek teljesítése céljából külön törvényben meghatározott adatokat szolgáltatnak a kincstár részére. A kincstár számfajtott adatokat szolgáltat a szolgáltató központ útján - a díjazással kapcsolatos jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése céljából - a minisztériumok és a Miniszterelnökség részére.

(2) A honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztériummal kormánytisztviselői jogviszonyban állók esetében az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a Költségvetés Gazdálkodási Információs Rendszer (a továbbiakban: KGIR) részére kell továbbítani, illetve a KGIR biztosítja a szolgáltató központ útján a számfajtott adatok átadását.

(3) A minisztériumok és a Miniszterelnökség a működésükhöz szükséges gazdasági, informatikai, műszaki és elhelyezési feltételek biztosítása céljából adatot szolgáltatnak a kormánytisztviselő nevééről, neméről, születési idejéről, valamint szervezeti és munkaköri adatokról a Szolgáltatási és Ellátás Alapadat Tár (a továbbiakban: szolgáltatási adattár) rendszer részére. A szolgáltatási adattár a szolgáltató központ útján adatokat szolgáltat a minisztériumok és a Miniszterelnökség részére a kormánytisztviselő elhelyezésének adatairól, valamint - a foglalkoztatás megszüntetésével kapcsolatos jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése céljából - a kormánytisztviselő által használt eszközökről, igénybe vett szolgáltatásokról.

28. §

(1) A Kormány ellenőrzi - a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter, és a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve közreműködésével - a kormánytisztviselői jogviszonyra vonatkozó jogszabályok végrehajtását. Ennek keretében a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter javaslatára évente meghatározza a vizsgálati tárgyköröket (célvizsgálat), valamint a vizsgálat alá vont 1. § a)-b) pontjában meghatározott szerveket (a továbbiakban: vizsgált szervek). A célvizsgálatot a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter folytatja le, amelynek tapasztalatairól a Kormányt évente tájékoztatja.

(2) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter jogosult - a cél- és témavizsgálatok keretében - a Miniszterelnökségen, a minisztériumokban, a kormányhivataloknál és a központi hivataloknál:

- a) a munkáltatói intézkedést tartalmazó iratokba betekinteni,
- b) jogszabálysértés vagy célszerűtlen intézkedés esetén intézkedést kezdeményezni a államigazgatási szerv vezetőjénél vagy - vita esetén - annak felettes szervénél,
- c) fegyelmi vagy kártérítési eljárást kezdeményezni.

(3) A (2) bekezdés b)-c) pontjában meghatározott esetekben az államigazgatási szerv vezetője köteles a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter megkeresését érdemben megvizsgálni, és saját intézkedéséről vagy annak mellőzése okáról a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős minisztert - a megkereséstől számított 30 napon belül - tájékoztatni.

(4) A (2) bekezdésbe nem tartozó vizsgált szervekkel kapcsolatos ellenőrzési jogkört a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter koordinálásával a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, illetve a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv gyakorolja.

IV. Fejezet

A kormánytisztviselői érdekegyeztetés

29. §

(1) Az e törvény hatálya alá tartozó, valamint a Ktv. 1. § (2) bekezdése szerinti államigazgatási szervek a kormánytisztviselők és a köztisztviselők érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, megfelelő megállapodások kialakítása céljából a Kormány, valamint a kormánytisztviselők és a köztisztviselők országos munkavállalói érdekképviseleti szervezeteinek tárgyalócsoportja részvételével Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (a továbbiakban: KÉT) működik.

(2) A KÉT hatáskörébe a közigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak. Ezekkel kapcsolatban:

- a) a kormányzati szolgálati és közszolgálati jogviszonnyal összefüggő kérdésekben,

b) a központi és a társadalombiztosítási költségvetésnek a közszolgálati jogviszonyban állókat érintő rendelkezéseivel összefüggésben,

c) az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseiben, ki kell a véleményét kérni.

(3) A KÉT a hatáskörébe utalt ügyekben tájékoztatáskérésre, illetve javaslatételre jogosult.

(4) A KÉT szervezetének és működésének szabályait a Kormány nevében eljáró közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter és az érdekegyeztetésben részt vevő munkavállalói érdek-képviselői szervezetek közötti megállapodás tartalmazza. Titkársági feladatait a központi közszolgálati hatóság látja el.

V. Fejezet

A politikai főtanácsadók, a politikai tanácsadók és a kormányzati ügykezelők

30. §

(1) A Miniszterelnökséget vezető államtitkár miniszterelnöki főtanácsadói és miniszterelnöki tanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet a Miniszterelnök tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(2) A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter kormányfőtanácsadói és kormánytanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet az általa vezetett minisztériumban a Kormány döntéseinek előkészítéséhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(3) A miniszter miniszteri főtanácsadói, miniszteri tanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet a miniszteri kabinetben, illetve - ennek hiányában - a miniszteri titkárságon a miniszter tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(4) Az államtitkár politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakört létesíthet az államtitkári kabinetben, illetve - ennek hiányában - az államtitkári titkárságon az államtitkár tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(5) Az (2)-(4) bekezdésekben meghatározott munkakörök száma nem haladhatja meg az államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselők létszámának nyolc százalékát. Az (1)-(3) bekezdésekben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében kell feltüntetni.

(6) Politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörbe az nevezhető ki, aki felsőfokú iskolai végzettséggel és a Ktv. 7. § (1) bekezdésben előírt egyéb feltételekkel rendelkezik. A kinevezés a Kormány, a miniszterelnök, a miniszter vagy az államtitkár megbízatásának idejére szól. A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó felett a munkáltatói jogokat

a) az (1) bekezdés esetében a Miniszterelnökséget vezető államtitkár,

b) a (2) bekezdés esetében a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter,

c) a (3) bekezdés esetében a miniszter,

d) a (4) bekezdés esetében az államtitkár gyakorolja.

(7) A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó - a kormánytisztviselői jogviszonyban eltöltött idejére tekintet nélkül - vezető-főtanácsos vagy főtanácsos besorolást kap, illetményét a besorolásától függetlenül a (6) bekezdés a) - d) pontjában meghatározott munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.

(8) Ha a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó kormánytisztviselői jogviszonya a Kormány, a miniszterelnök, a miniszter vagy az államtitkár megbízásának megszűnése következtében szűnik meg, végkielégítés címén kéthavi illetményére jogosult, feltéve, hogy a politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói jogviszonya legalább két évig folyamatosan fennállt.

(9) A végkielégítés megfizetésére a jogviszony megszűnését követő 31. napon kell intézkedni.

(10) Amennyiben a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó jogviszonyának a (8) bekezdésében szabályozott módon történő megszűnését követő 30 napon belül újabb politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre kap kinevezést, végkielégítésre nem jogosult, de a (8) bekezdés szerinti végkielégítés szempontjából jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

(11) Amennyiben a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó jogviszonyának a (8) bekezdésében szabályozott módon történő megszűnését követő 30 napon belül újabb kormánytisztviselői jogviszonyt létesít, jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

(12) Az (1)-(4) bekezdésben meghatározott feladat ellátására adott kinevezés csak politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakör betöltésére szólhat.

(13) Az (1)-(4) bekezdés szerinti munkakörben foglalkoztatott politikai főtanácsadó vagy politikai tanácsadó kinevezése nem módosítható kormánytisztviselői munkakörre.

(14) A miniszteri, államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnökre a (6) és a (8)-(11) bekezdés rendelkezéseit, díjazására a főosztályvezető illetményére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

31. §

(1) A kormányzati ügykezelő kormánytisztviselői jogviszonyában

a) a Ktv. 4-7. §-ában, 9. §-ában, 11. § (7)-(8) bekezdésében, 11/B. §-ában, 12-16. §-ában, 19. §-ában foglaltakat a (7) bekezdés c) pontja kivételével, továbbá a 21-22/A. §-ában, 33. §-ában, 37-40/B. §-ában foglaltakat a 40. § (5) bekezdése kivételével, valamint a 41. § (7)-(9) bekezdésében, 41/A-42. §-ában foglaltakat a 41/A. § (9) bekezdése kivételével, a 43. § (2)-(3) és (7) bekezdéseiben, 47. §-ában, 48. § (1)-(5) bekezdésében, 49/A-49/N. §-ában,

b) a Ktv. IV., V., VI. és IX. fejezetében

foglalt rendelkezéseket az e törvény szerinti eltéréssel kell megfelelően kell alkalmazni.

(2) Az ügykezelő kormánytisztviselői jogviszonyában a Ktv. 19/A. §-át a 10. § (3) bekezdésben és a (4) bekezdésben foglalt eltérő szabályokkal együttesen kell alkalmazni.

(3) A 19. §-ban meghatározott szerveknél kinevezett ügykezelő a középiskolai végzettségű kormánytisztviselőre irányadó illetménykiegészítésre jogosult.

(4) Az ügykezelő - a 12. § megfelelő alkalmazásával - ügykezelőkből álló szervezeti egység vezetésére osztályvezetői munkakörre szóló kinevezést kaphat.

(5) Az ügykezelő osztályvezető alapilletménye az illetményalap három és félszerese.

32. §

Az ügykezelő kormánytisztviselői jogviszonyára a Ktv. 67. § (1) bekezdése és a 68. § (4) bekezdése nem alkalmazható.

VI. Fejezet

Vegyes rendelkezések

33. §

A kormánytisztviselői jogviszony tekintetében az Mt. 90. §-át és a Ktv. 71. § (2) bekezdésének *b)* pontját nem kell alkalmazni.

34. §

Az e törvény hatálya alá tartozó munkáltatóknál foglalkoztatott munkavállalók munkaviszonyára az Mt. XII. fejezetét a 35-37. §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

35. §

(1) A határozatlan idejű munkaviszonyt a munkáltató rendes felmondással indokolás nélkül megszüntetheti.

(2) A felmondási idő a rendes felmondás közlését követő napon kezdődik. Ettől eltérően, ha a munkavállalóval kapcsolatban a rendes felmondás közlésekor az Mt. 90. § (1) bekezdésében meghatározott valamely körülmény áll fenn, a felmondási idő e körülmény megszűnését követő napon kezdődik.

36. §

(1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató a munkavállaló munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, a munkavállaló abban az esetben kérheti az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását, ha

a) a megszüntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe [Mt. 4. §] ütközik, vagy a munkáltató megszegi a felmondási korlátozásokra vonatkozó rendelkezéseket [Mt. 89. § (7)-(8) bekezdés és 91. §], vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő, az üzemi tanács tagjának (elnökének), illetve a munkavédelmi képviselőnek (munkavédelmi bizottság tagjainak) munkaviszonyát az Mt. 28. §-ba, a 62/A. §-ba vagy a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 76. §-ának (3) bekezdésébe ütköző módon szüntette meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben meg kell téríteni a munkavállaló elmaradt munkabérét (egyéb járandóságait), továbbá a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát is. Nem kell megtéríteni a munkabérnek (egyéb járandóságnak), illetve a kárnak azt a részét, amely máshonnan megtérült vagy kellő gondosság mellett megtérülhetett volna. A kellő gondosság elmulasztásának különösen azt kell tekinteni, ha a munkavállaló az állami foglalkoztatási szervvel nem működik együtt a munkavégzésre irányuló jogviszony létesítése érdekében, nem köt álláskereső megállapodást, illetve az e szerv által felajánlott – a foglalkoztatás elősegítéséről szóló jogszabályban foglalt feltételekre tekintettel – megfelelő munkahelyet elutasítja, továbbá maga nem keres aktívan munkahelyet. A bíróság a kellő gondosság elmulasztásának az elmaradt munkabér, egyéb járandóságok, illetve a munkavállalói kár megtérítésével kapcsolatos következményét az eset összes körülményének mérlegelése alapján állapítja meg.

(3) Ha a munkaviszony (1) bekezdésben foglalt módon történő jogellenes megszüntetése esetén a munkavállaló az eredeti munkakörébe való visszahelyezést nem kéri, a munkaviszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Ekkor – a (2) bekezdésben foglaltakon felül a bíróság a munkáltatót – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével – a munkavállaló legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(4) Ha a munkaviszonyt nem az (1) bekezdésben foglalt módon szüntették meg jogellenesen, a munkaviszony a megszüntetéséről szóló jognyilatkozat szerinti időpontban megszűnik, de a munkavállaló részére – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelése alapján – legalább két, legfeljebb harminchat havi átlagkeresetnek megfelelő átalány-kártérítést kell fizetni.

(5) A munkavállalót, ha munkaviszonya nem rendes felmondással szűnt meg – a (2)-(5) bekezdésben foglaltakon kívül – megilleti a munkavégzés alóli felmentés idejére járó átlagkeresete és a rendes felmondás esetén járó végkielégítés is.

37. §

Az e törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál foglalkoztatott munkavállaló munkaviszonyára az Mt. 89. § (2)-(3) és (5)-(6) bekezdése, 90. §-a, 94/A-H §-a, valamint 100. §-a nem alkalmazható.

VII. Fejezet

Záró rendelkezések

Hatálybalépés

38. §

E törvény a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Módosuló jogszabályok

39. §

(1) A Ktv. 1. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény hatálya a helyi önkormányzat képviselő-testületének hivatala és hatósági igazgatási társulása, közterület-felügyelete, a körjegyzőség (a továbbiakban: képviselő-testület hivatala) köztisztviselőinek és ügykezelőinek közszolgálati jogviszonyára terjed ki.

(2) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a köztársasági elnök hivatala, az Országgyűlés hivatala, az Alkotmánybíróság hivatala, az országgyűlési biztos hivatala, az Állami Számvevőszék, Országos Rádió és Televízió Testület Irodája, a Gazdasági Versenyhivatal, Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Magyar Tudományos Akadémia Titkársága és a Közbeszerzések Tanácsa köztisztviselői és ügykezelői közszolgálati jogviszonyára is e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal, hogy a köztársasági elnök hivatala, az Országgyűlés hivatala, az Alkotmánybíróság hivatala, az országgyűlési biztos hivatala, az Állami Számvevőszék és a Gazdasági Versenyhivatal esetében a próbaidőre, a pályázatra és a tartalékállományra vonatkozó rendelkezéseket e szervek szervezeti és működési szabályzatában (ügyrendjében) meghatározott munkakörök esetében, az ott meghatározott eljárási rend szerint kell alkalmazni.”

(2) A Ktv. 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni]

„b) a 10. §, a 10/B -10/C. §, a 16/A. §, a 20/A. §, a 23 -30/B. §, a 32 -36. §, a 40/C. § és a 49/N. § (3) bekezdés –ide nem értve a vezető megbízással rendelkező politikai főtanácsadót, politikai tanácsadót- kivételével az önkormányzati főtanácsadói, önkormányzati tanácsadói munkakörben kinevezett köztisztviselőkre.”

(3) A Ktv. 11/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11/A. § (1) A képviselő-testület - a községi önkormányzat kivételével - önkormányzati főtanácsadói, önkormányzati tanácsadói (a továbbiakban: politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó) munkaköröket hozhat létre a képviselő-testület hivatalában a képviselő-testület és bizottságai döntésének előkészítéséhez, illetve a polgármester, főpolgármester, megyei közgyűlés elnöke (a továbbiakban együtt: polgármester) tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(2) Az (1) bekezdésekben meghatározott munkakörök száma nem haladhatja meg a közigazgatási szervnél foglalkoztatott köztisztviselők létszámának nyolc százalékát. Az (1) bekezdésekben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében kell feltüntetni.

(3) Politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörbe az nevezhető ki, aki felsőfokú iskolai végzettséggel és a 7. § (1) bekezdésben előírt egyéb feltételekkel rendelkezik. A kinevezés polgármester, a képviselő-testület és bizottsága megbízatásának, illetve feladata ellátásának idejére szól. A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó felett a munkáltatói jogokat a polgármester gyakorolja.

(4) A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó - tekintet nélkül a közszolgálati jogviszonyban eltöltött idejére - főtanácsos vagy vezető-tanácsos besorolást kap, illetményét a besorolásától függetlenül a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.

(5) A vezetői megbízással nem rendelkező politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint közigazgatási alap- és szakvizsgát tehet. A vizsgák költségei a politikai főtanácsadót, politikai tanácsadót terhelik, mely költségeket a közigazgatási szerv átvállalhatja.

(6) Ha a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó közszolgálati jogviszonya a polgármester, a képviselő-testület és bizottsága megbízatásának, illetve feladata ellátásának megszűnése következtében szűnik meg, végkielégítés címén kéthavi illetményére jogosult, feltéve, hogy a politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói jogviszonya legalább két évig folyamatosan fennállt.

(7) A végkielégítés kifizetéséről a jogviszony megszűnését követő 31. napon kell intézkedni.

(8) Amennyiben a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó jogviszonyának a (6) bekezdés szerinti megszűnését követő 30 napon belül újabb politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre kap kinevezést, végkielégítésre nem jogosult, de a (6) bekezdés szerinti végkielégítés szempontjából jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

(9) Amennyiben a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó jogviszonyának a (6) bekezdés szerinti megszűnését követő 30 napon belül közszolgálati jogviszonyt létesít, jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

(10) Az (1) bekezdésben meghatározott feladat ellátására adott kinevezés csak politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakör betöltésére szólhat.

(11) Az (1) bekezdés szerinti munkakörben foglalkoztatott politikai főtanácsadó vagy politikai tanácsadó kinevezése nem módosítható az e törvény szerinti köztisztviselői munkakör betöltésére.”

(4) A Ktv. 15. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közszolgálati jogviszony megszűnik:

- a) a kinevezésben foglalt határozott idő lejártával,
- b) a köztisztviselő halálával,
- c) e törvény erejénél fogva az e törvényben meghatározott esetekben,
- d) az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott bíró, illetve ügyész minisztériumi beosztásának megszűnésével,
- e) a 70. életév betöltésével,
- f) prémiumévek programban történő részvétel, illetőleg különleges foglalkoztatási állományba helyezés esetén az erre vonatkozó külön törvény szabályai szerint,
- g) a közigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnésével,
- h) a köztisztviselő politikai vezetővé történő megválasztásával, illetve kinevezésével.

(2) A közszolgálati jogviszony megszüntethető:

- a) a felek közös megegyezésével,
- b) áthelyezéssel a kormányzati szolgálati, illetve a közalkalmazotti vagy hivatásos szolgálati jogviszonyt szabályozó jogszabályok hatálya alá tartozó szervekhez,
- c) lemondással,
- d) felmentéssel,
- e) azonnali hatállyal a próbaidő alatt,
- f) hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel.”

(5) A Ktv. 15. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a közszolgálati jogviszony a 15. § (1) bekezdés g) pontjában foglaltak alapján szűnik meg, a köztisztviselő részére a felmentés esetén meghatározott munkavégzés alóli mentesítési idejére járó átlagkeresetnek megfelelő összeget ki kell fizetni, kivéve, ha felmentés esetén a munkavégzés alóli mentesítés időtartamára a köztisztviselő illetményre nem lenne jogosult.

(6) A 15. § (1) bekezdés g) pont szerinti közszolgálati jogviszony megszűnésének időpontját közvetlenül megelőző, a köztisztviselőre irányadó felmentési idővel azonos időtartam alatt a 20/A. § (3)-(4) bekezdésének megfelelő alkalmazásával meg kell kísérelni a köztisztviselő számára másik közigazgatási szervnél képzettségének, besorolásának megfelelő köztisztviselői állás felajánlását.”

(6) A Ktv. 19. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köztisztviselőt - a (8) bekezdésben foglalt kivétellel - végkielégítés illeti meg, ha közszolgálati jogviszonya felmentés vagy a közigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnése következtében szűnik meg.

(2) A végkielégítés összege, ha a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyban töltött ideje legalább

- a) három év: egyhavi,
- b) öt év: kéthavi,
- c) nyolc év: háromhavi,
- d) tíz év: négyhavi,
- e) tizenhárom év: öthavi,
- f) tizenhat év: hathavi,
- g) húsz év: nyolchavi

- a felmentési idő kezdetekor vagy a közigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnésekor irányadó - illetményének megfelelő összeg. A végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra [19/A § (1) bek. a) pont] vagy a karkedvezményes öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. Nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés a köztisztviselőt, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült. A kifizetett végkielégítés összegét fel kell tüntetni a közszolgálati igazoláson.”

(7) A Ktv. 21. § (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A köztisztviselő munkavégzésre irányuló további jogviszonyt - tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, továbbá a közérdekű önkéntes tevékenység kivételével - csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével létesíthet. A tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt annak létesítését megelőzően a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban be kell jelenteni, ha a jogviszony keretében végzett tevékenység a köztisztviselő munkaköri feladataival közvetlenül összefügg.

(3) Vezetői megbízású köztisztviselő - tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével - munkavégzésre irányuló egyéb és további jogviszonyt nem létesíthet.

(4) A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően vezetői megbízású köztisztviselő gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, illetve felügyelő bizottsági tag lehet, feltéve, ha a gazdasági társaság önkormányzati, köztestületi többségi tulajdonban, vagy tartósan állami tulajdonban van, vagy az állami tulajdonos különleges jogokat biztosító részvény alapján delegálja, továbbá, ha a társaságban az állami közvetlen vagy közvetett befolyás mértéke - a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény rendelkezései alapján számítva - legalább ötven százalék.”

(8) A Ktv. 21. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A köztisztviselő a (2)-(3) bekezdésben foglaltaktól eltérően a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, továbbá közérdekű önkéntes tevékenység folytatására további munkavégzésre irányuló jogviszonyt kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélye alapján létesíthet, ha a munkavégzés időtartama részben azonos a köztisztviselő beosztás szerinti munkaidejével.”

(9) A Ktv. 30/B. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A miniszterelnök – a megyei vagy a fővárosi közgyűlés javaslatára határozatlan időre címzetes főjegyzői címet adományozhat az illetékességi területén tartósan kiemelkedő szakmai munkát végző jegyzőnek - ide nem értve az aljegyzőt -, aki

a) a cím adományozását megelőző tíz évben folyamatosan jegyzői, körzetközponti jegyző esetében legalább öt éve körzetközponti jegyzői tisztséget tölt be;

b) „kiválóan alkalmas” minősítésű;

c) a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv támogató véleményével rendelkezik.

A cím adományozására minden évben a Köztisztviselők Napja alkalmából kerül sor.”

(10) A Ktv. 41/A. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A képviselő-testület - a Kormány ajánlásának figyelembevételével – a rendes szabadság kiadására igazgatási szünetet rendelhet el. Az ilyen módon kiadott rendes szabadság nem haladhatja meg a köztisztviselő adott évre megállapított alapszabadságának a háromötödét.”

(11) A Ktv. 43. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A (4) bekezdés alkalmazása során a köztisztviselő korábban már megállapított alapilletménye legfeljebb 20%-kal csökkenhet.”

(12) A Ktv. 43. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (4) bekezdés szerint megállapított eltérítés a tárgyévben akkor módosítható, ha a tárgyévben a köztisztviselő vezetői kinevezést, megbízást kap, vagy azt tőle visszavonják, illetve címadományozásra, vagy annak visszavonására, vagy átsorolásra (26. § (2) bekezdés) kerül sor. A módosítás eredményeként az alapilletmény nem lehet alacsonyabb, mint az e törvény alapján az eltérítés nélkül meghatározott összeg.”

(13) A Ktv. 44. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Országos Rádió és Televízió Testület Irodájánál, a Gazdasági Versenyhivatalnál, a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságánál és a Közbeszerzések Tanácsánál az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, középiskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.”

(14) A Ktv. 44. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az Országgyűlés Hivatalánál, a Köztársasági Elnök Hivatalánál, az Alkotmánybíróság Hivatalánál, az országgyűlési biztos hivatalában, az Állami Számvevőszéknél és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 80%-a, a középiskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 35%-a.”

(15) A Ktv. 56. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi határozatot az ellene benyújtott kereset jogerős elbírálásáig – a hivatalvesztés büntetés kivételével - végrehajtani nem szabad. Ha azonban a köztisztviselő a kereset benyújtására nyitva álló határidő eltelte vagy a kereset jogerős elbírálása előtt a közszolgálati jogviszonyát megszünteti, a határozat azonnal végrehajthatóvá válik.”

(16) A Ktv. 60. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„60. § (1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, a köztisztviselő abban az esetben kérheti az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását, ha

a) a megszüntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe (Mt. 4. §), illetve felmentési védelembe [Mt. 90. § (1) bekezdés] ütközik, vagy a munkáltató megszegi a felmentési korlátozásokra vonatkozó rendelkezéseket [17. §. (5) bekezdés], vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő, illetve a munkavédelmi képviselőnek (munkavédelmi bizottság tagjainak) közszolgálati jogviszonyát az Mt. 28. §-ába, vagy a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 76. §-ának (3) bekezdésébe ütköző módon szüntette meg,

c) a fegyelmi felelősség nem áll fenn, vagy annak megállapítása esetén a hivatalvesztés fegyelmi büntetés nem áll arányban az elkövetett fegyelmi vétség súlyával.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben meg kell téríteni a köztisztviselő elmaradt illetményét (egyéb járandóságait), továbbá a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát is. Nem kell megtéríteni az illetménynek (egyéb járandóságnak), illetve a kárnak azt a részét, amely máshonnan megtérült vagy kellő gondosság mellett megtérülhetett volna. A kellő gondosság elmulasztásának különösen azt kell tekinteni, ha a köztisztviselő az állami foglalkoztatási szervvel nem működik együtt a munkavégzésre irányuló jogviszony létesítése érdekében, nem köt álláskeresési megállapodást, illetve az e szerv által felajánlott - a foglalkoztatás elősegítéséről szóló jogszabályban foglalt feltételekre tekintettel - megfelelő munkahelyet elutasítja, továbbá maga nem keres aktívan munkahelyet. A bíróság a kellő gondosság elmulasztásának az elmaradt illetmény, egyéb járandóságok, illetve a köztisztviselői kár megtérítésével kapcsolatos következményét az eset összes körülményének mérlegelése alapján állapítja meg.

(3) Ha a közszolgálati jogviszony (1) bekezdésben foglalt módon történő jogellenes megszüntetése esetén a köztisztviselő az eredeti munkakörébe való visszahelyezést nem kéri, a közszolgálati jogviszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Ekkor - a (2) bekezdésben foglaltakon felül a bíróság a munkáltatót - az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével - a köztisztviselő legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(4) Ha a közszolgálati jogviszonyt nem az (1) bekezdésben foglalt módon szüntették meg jogellenesen, a közszolgálati jogviszony a megszüntetéséről szóló jognyilatkozat szerinti időpontban megszűnik, de a köztisztviselő részére - az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelése alapján - legalább két, legfeljebb harminchat havi átlagkeresetnek megfelelő átalány-kártérítést kell fizetni. ”

(17) A Ktv. 64/A. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„64/A. § A Kormány ellenőrzi - a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező szerv közreműködésével - a közszolgálati jogszabályok végrehajtását. Ennek keretében a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter javaslatára évente meghatározza a vizsgálati tárgyköröket (célvizsgálat), valamint a vizsgálat alá vont 1. § (1) bekezdésében meghatározott szerveket (a továbbiakban: vizsgált szervek). A célvizsgálatot a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter folytatja le, amelynek tapasztalatairól a Kormányt évente tájékoztatja.”

(18) A Ktv. 65/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács (a továbbiakban: OKÉT) az e törvény, a kormánytisztviselői jogviszonyról szóló törvény, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény, és a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény által szabályozott jogviszonyokat együttesen érintő munkaügyi, foglalkoztatási, bér- és jövedelempolitikai kérdések országos szintű érdekegyeztetési fóruma.”

40. §

(1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 43. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (5) bekezdéstől eltérően nem felmentéssel kell megszüntetni a szolgálati jogviszonyt, hanem a szolgálati viszonyról történő lemondásnak kell tekinteni, ha a hivatásos állomány tagja a (4) bekezdés szerinti beosztást nem fogadja el, vagy arról öt munkanapon belül nem nyilatkozik, amennyiben a felajánlott beosztás elfogadásával a szolgálatelljesítés helye nem változik.”

(2) A Hszt. 56. § (1) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A hivatásos állomány tagjának a szolgálati viszonya - az (5) bekezdésben foglalt korlátozás figyelembevételével - felmentéssel akkor szüntethető meg, ha

„b) átszervezés következtében szolgálati beosztása megszűnt, és a számára felajánlott, a végzettségének és képzettségének megfelelő más beosztást nem fogadta el;”.

(3) A Hszt. 56. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott esetben, valamint ha a (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott alkalmatlanság egészségi, pszichikai vagy fizikai ok következménye, a fegyveres szerv köteles a hivatásos állomány tagja állapotának, képzettségének, végzettségének és rendfokozatának megfelelő másik hivatásos szolgálati beosztást, ennek hiányában másik, az állapotának, képzettségének, végzettségének megfelelő nem hivatásos munkakört felajánlani. A hivatásos állomány tagját akkor lehet felmenteni, ha

a) az egészségi, pszichikai vagy fizikai alkalmatlanság esetén

aa) állapotának megfelelő betöltetlen beosztás vagy nem hivatásos munkakör a fegyveres szervnél nincs, és rendelkezési állományba sem helyezhető,

ab) a felajánlott másik, állapotának megfelelő beosztást vagy nem hivatásos munkakört a hivatásos állomány tagja nem fogadta el, vagy

ac) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátásra jogosultságot szerzett;

b) a hivatásos állomány átszervezés miatt megszűnt beosztást betöltő tagja a számára felajánlott, a végzettségének és képzettségének megfelelő más beosztást nem fogadta el.”

41. §

(1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Ktv.

- a) 1. § (8) bekezdés e) pontja,
- b) 3. § (2) és (4) bekezdése,
- c) 7. § (2) és (6) bekezdése,
- d) 24. § (4) bekezdése,
- e) 32. §-a,
- f) 33. § (6) bekezdésének második mondata,
- g) 34. § (8)-(14) bekezdése,
- h) 40/C. §-a,
- i) 44. § (2)-(4) bekezdése,
- j) 45. § (7)-(9) és (11)-(13) bekezdése,
- k) 46. § (1)-(3) bekezdése,
- l) 49/N. § (3) bekezdése,
- m) 56. § (2) bekezdése,
- n) 61. § (2) és (6)-(9) bekezdése,
- o) 63. § (4) és (6)-(8) bekezdése,
- p) 65/B. §-a,
- q) 78/A. §-a.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Hszt. 43. § (4) bekezdésében, 56. § (1) bekezdés d) pontjában és (5) bekezdésében, valamint 248. § (4) bekezdés d) pontjában az „és rendfokozatának” szövegrész, továbbá a Hszt. 248. § (4) bekezdésének f) pontja.

Átmeneti rendelkezések

42. §

(1) E törvény hatálybalépésével az 1. §-ban felsorolt szerveknél foglalkoztatott köztisztviselők és ügykezelők közszolgálati jogviszonya kormánytisztviselői jogviszonnyá alakul át, ide nem értve a közigazgatási államtitkárokat és a helyettes államtitkárokat. Az érintetteket e tényről a törvény hatályba lépését követő hatvan napon belül az államigazgatási szervnek tájékoztatnia kell.

(2) E törvény hatályba lépésével a Ktv. 31. §-a szerinti főosztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi és osztályvezetői megbízás e törvény erejénél fogva főosztályvezetői,

főosztályvezető-helyettesi és osztályvezetői munkakörre alakul át. Az érintetteket e tényről a törvény hatályba lépését követő harminc napon belül az államigazgatási szervnek tájékoztatnia kell.

(3) E törvény 35. §-át az e törvény hatályba lépése után közölt munkáltatói rendes felmondásra kell alkalmazni.

(4) E törvény 36. §-át az e törvény hatályba lépése után közölt, a munkaviszony megszüntetésére irányuló munkáltatói jognyilatkozatra kell alkalmazni.

(5) A Ktv. e törvény 39. § (16) bekezdésével megállapított 60. §-át az e törvény hatályba lépése után közölt, a közszolgálati jogviszony megszüntetésére irányuló munkáltató jognyilatkozatra kell alkalmazni.

(6) E törvény hatálybalépésekor a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél megállapított illetményekre az e törvény 19. § (1) bekezdését kell alkalmazni azzal a feltétellel, hogy e szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselő illetménye nem csökkenthető azon jogviszonya fennállásáig, amely alapján az e törvény hatályba lépése előtti illetményre jogosultságot szerzett.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kormánytisztviselői törvény – a rendszerváltás óta eltelt 20 év közigazgatási működési tapasztalatai alapján – számos ponton korrigálja a központi közigazgatásban dolgozók foglalkoztatási jogviszonyának rendszerét, új életpályát vázolja fel a kormánytisztviselők számára.

A szabályrendszer kidolgozásakor azonban nem lehetett figyelmen kívül hagyni hazánk jelenlegi rendkívül nehéz gazdasági helyzetét, melynek következtében az új szabályozás kiemelten irányul egyfelől a foglalkoztatás – így különösen a jogviszony megszüntetés – feltételeinek rugalmasabbá és takarékosabbá tételére, másfelől a felkészült munkaerő megnyeréséhez szükséges eszközök biztosítására.

A juttatási rendszert érintő strukturális átalakításokra és az életpálya más, jelentős anyagi erőforrásokat igénylő elemeinek felvázolására jelenleg nincs reális lehetőség.

A közszolgálat lényegi eleme, hogy a jogviszony létrejötte nem egymás mellé rendelt felek kötöttségektől mentes egyeztetésének és megállapodásának tárgya és eredménye, hanem az állam egyoldalú aktusa, melynek során – jogszabály által részletesen kidolgozott feltételrendszer szerint – kinevezi a jövőendő köztisztviselőt, kormánytisztviselőt, megbízva bizonyos feladatkör, munkakör vagy tisztség ellátásával. A magánszemély ebben a viszonyrendszerben érdemben pusztán a kinevezés elfogadásáról vagy el nem fogadásáról dönthet, annak feltételeiről nem.

Utalni kell a Ktv. hatályos 5. §-ának utolsó fordulatra is, amennyiben ezen jogviszonyból fakadóan a feleket a munkavégzésen túl további jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik, ami sok mindent jelenthet, de egyértelműen kiemeli ezt a jogviszonyt az egyszerű munkaszerződések világából.

A fentiek alapján jelentős rendszertani következetlenség és aszimmetria jellemzi a hatályos Ktv-t a központi államigazgatás vonatkozásában, amennyiben a köztisztviselő (Ktv. 16. §) bármikor, indokolás nélkül 2 hónap lemondási idővel megszüntetheti jogviszonyát, amely adott esetben egy állami feladat ellátását is veszélyeztetheti. Ezzel szemben az állam, mint munkáltató csak valós és okszerű indokolással alátámasztottan, meghatározott esetekben és olyan jogcímen (alkalmatlanság) szüntetheti meg a közszolgálati jogviszonyt, amely a mai bírói gyakorlat szerint lényegében alkalmazhatatlan.

Nincs alkotmányos, célszerűségi vagy etikai alapja annak, hogy a köztisztviselők a többi foglalkoztatotthoz képest – éppen az állammal szemben – kiemelt védelmet élvezzenek és de facto felmenthetetlenné váljanak az állami feladatok végrehajtása során. Sőt, a jelenlegi fokozott védelemjelentős részben okolható azért, hogy a magyar közigazgatás hatékonysága alacsony és közmegejtélése rossz.

Az Alkotmánybíróság elvi élel kimondta, hogy a jogviszony szabad felmondásának joga a munkáltatót és a munkavállalót egyaránt megilleti. A törvény tervezete – többek között – ezt az alapelvet is érvényesíteni kívánja [ld.: 67/2009 (VI.29.) AB hat.].

A fentiek alapján méltányos megoldás, hogy az államot - ebben az elismerten számára alkotmányosan erősebb helyzetében – megillessen az a jog, hogy legalább olyan feltételekkel szüntethesse meg a jogviszonyt, mint a kormánytisztviselő, azaz indokolás nélkül, 2 hónapos felmentési idővel.

A tervezet hatályba lépésével a Ktv. hatálya alá tartozó munkáltatóknál foglalkoztatottak közszolgálati jogviszonya kormánytisztviselői jogviszonnyá, a vezetők megbízása vezetői munkakörre alakul át. Ezzel megnyílik a lehetőség a szükséges átalakítások racionális költségvetési terhek melletti végrehajtásához.

A szakmai állami vezetőkre – közigazgatási államtitkárokra, helyettes államtitkárokra – vonatkozó szabályozás főbb elemei jelenleg a Ktv.-be kerültek beépítésre; erre a sajátos megoldásra az átmeneti időszakra tekintettel, a koherencia zavarok elkerülése érdekében került sor. A következő jogalkotási ütemben az érintett szakmai állami vezetők rendszertani helyzetének rendezése is megtörténik.

Szándékaink szerint a tervezet előzménye egy, a követelményeket magas színvonalon teljesítő közszolgálati dolgozóknak komparatív előnyöket és biztonságot garantáló, megalapozott, a lehető legszélesebb hatályú, koherens közszolgálati szabályozás megalkotásának.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A törvény hatálya a központi államigazgatási szervekre, a kormányhivatalokra és a rendvédelmi szervek nem hivatásos állományú tagjaira terjed ki; nem érinti az autonóm államigazgatási szerveket és a helyi önkormányzati hivatalokat.

A 2. §-hoz

A kormánytisztviselői jogviszonyra fő szabályként a Javaslatban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni; a nem szabályozott kérdésekben a Ktv. előírásai irányadók. E jogviszonyra a Munka Törvénykönyve azon rendelkezései alkalmazandók, amelyeket a Ktv. és a törvény kijelöl.

A 3-5. §-hoz

A jogviszony létesítésének, módosításának és megszüntetésének általános, illetőleg a Ktv.-től eltérő szabályait állapítja meg.

A 6. §-hoz

A jogviszony tartalmát tekintve a Javaslát – figyelemmel arra, hogy a vezetői pozíció ténylegesen egy munkakör ellátását jelenti – szabályozza a vezetői státuszt, megszüntetve ezzel a vezetői megbízással járó formális kettősséget. Ennek következtében megszűnnek a vezetői megbízás visszavonását követő problémák is.

A 7-10. §-hoz

A rendelkezések közül kiemelendő a felmentés liberalizálása, miután megszüntetésre kerül a munkáltató indokolási kötelezettsége, továbbá csökken a felmentési idő mértéke is. A felmentési idő – a lemondási idő tartamával megegyezően – 2 hónapos mértékben kerül megállapításra.

A 11. §-hoz

Kormányhivatalok és központi hivatalok esetében – a besorolási fokozatot nem érintő – munkaköri megnevezés megállapítását teszi lehetővé.

A 12-14. §-hoz

A Javaslát a Ktv. előírásaihoz képest szűkíti a vezetői munkakörök lehetséges számát, amennyiben főosztályvezető helyettesítésére – szervezeti egység vezetése nélkül – egy főosztályvezető-helyettesi munkakör betöltését teszi lehetővé.

A központi államigazgatás – mint munkáltató – vonzerejét növelendő, bevezetésre kerül a közigazgatási (fő)tanácsadói cím, amely már a kinevezéstől magasabb javadalmazást biztosíthat a megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkezőknek.

A 15. §-hoz

A rendkívüli munkavégzés időtartamát évi 200 órában maximálja, melyért legfeljebb 25 munkanap szabadidő átalány állapítható meg.

A 16. §-hoz

A kormányzati érdekből történő kirendelés feltételeit rögzíti.

A 17. §-hoz

Az igazgatási szünet elrendelésével kapcsolatos szabályokat tartalmazza.

A 18-24. §-hoz

A kormánytisztviselők illetményrendszerére és a jubileumi jutalom feltételeire vonatkozó szabályokat rögzíti. Kiemelendő, hogy a jövőben a központi hivatalok vezetői államtitkári, helyettesei helyettes államtitkári illetményre lesznek jogosultak.

A jubileumi jutalomra jogosító idő számításának szabályai a beszámítható foglalkoztatási jogviszonyok tételes felsorolásával kerülnek megállapításra.

A 25-32. §-hoz

A Javaslát a Ktv-ből átemelve rendezi a kormányzati szolgálati jogviszonnyal összefüggő adatkezelés egyes szabályait, a közszolgálati nyilvántartás és a kormányzati szolgálati ellenőrzés feltételeit, az érdekegyeztetést, valamint a politikai főtanácsadók, a politikai tanácsadók és az ügykezelők státuszát.

A 33-37. §-hoz

A kormánytisztviselői jogviszonyra vonatkozó új rendelkezések alapján és azonos tartalommal módosítja az érintett közigazgatási munkavállalókra vonatkozó, a Munka Törvénykönyvében rögzített szabályokat.

A 38. §-hoz

Hatálybaléptetésről szóló rendelkezést tartalmaz.

A 39. §-hoz

A Javaslát módosítja a Ktv. egyes rendelkezéseit, melyek egyfelől a törvény hatályának megváltoztatásához kapcsolódnak, másfelől biztosítják a Javaslátban szereplő módosításokkal érintett törvényi rendelkezések átvezetését.

Új általános szabály, hogy a jogellenesen elbocsátott köztisztviselő a munkáltatói jogsértés súlyához igazodó általános kártérítésre lesz jogosult, és csak kivételes esetben (pl. felmentési tilalomba ütköző felmentés) lesz mód a visszahelyezésre. Ekkor viszont a bírósági eljárás során igazolni szükséges a kárenyhítés érdekében tett erőfeszítéseket, így például azt, hogy a volt köztisztviselő keresett-e aktívan állást, együttműködött-e a munkaügyi központtal. Az említett szabály hatálya természetesen kiterjed a kormánytisztviselői jogviszonyra is.

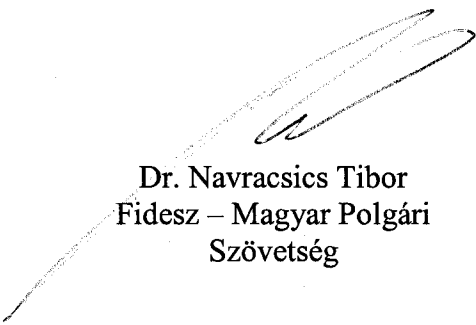
A 40. § -hoz

Számos olyan hivatásos állományban lévő személy van, akik jelenleg egyes minisztériumokban teljesítenek szolgálatot és a jogutódlások következtében másik tárcánál továbbfoglalkoztatási kötelezettség jelentkezne. Az ezzel kapcsolatos anomáliák kiküszöbölésére szükségessé vált a Hszt. szabályainak módosítása a továbbfoglalkoztatási kötelezettség vonatkozásában.

A 41-42. § -hoz

Hatályon kívül helyező és átmeneti rendelkezéseket tartalmaz.

Budapest, 2010. május 20.

Dr. Navracsics Tibor
Fidesz – Magyar Polgári
Szövetség

Dr. Répássy Róbert
Fidesz – Magyar Polgári
Szövetség

Dr. Rétvári Bence
Kereszténydemokrata
Néppárt

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

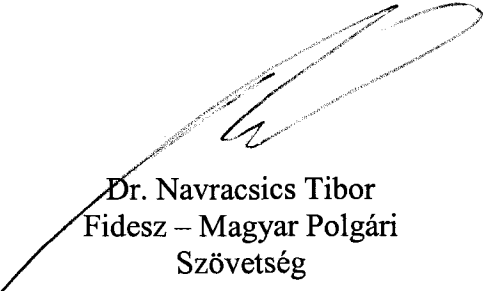
Dr. Schmitt Pál
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

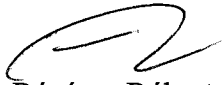
Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés Házszabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY. határozat 85. §-a alapján, „a kormánytisztviselők jogállásáról” szóló következő törvényjavaslatot kívánjuk benyújtani.

Budapest, 2010. május 20.

Dr. Navracsics Tibor
Fidesz – Magyar Polgári
Szövetség

Dr. Répássy Róbert
Fidesz – Magyar Polgári
Szövetség

Dr. Rétvári Bence
Kereszténydemokrata
Néppárt